

1890-07-12

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Østrø

Omtalte personer:

Viggo Pedersen

Agnete Skovgaard

Johan Thomas Skovgaard

Niels Skovgaard

Peter Skovgaard

Omtalte steder:

Norge

Hardanger

Rosenvænget

Østrø

Byasjø

Smalasjø

Arkivplacering:

Mappe 43 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard har taget sin familie med til Østrø, hvor han og hans søskende ofte opholdt sig, da hans onkel Titus ejede gården. Han vil vise setdet frem for Agnete Skovgaard, men hun har dårligt tid, da børnene er forkølede.

TRANSSKRIFTION

Mappe 43 nr. 33

Østrø Tvååker 12 Juli 90

Kjære Cathrine!

Tak for brevet, jeg kan trøste Dig med, at "lille Bæ" får aldrig fortænder i overmunden, men hvis den får det, så må du endelig ofre "lille Bæ" på videnskabens alter og sende dets kranium til Zoologisk museum i Kbh. det vil blive dets kosteligste klenod.

Rygtet om Frk. Hammers rejse til Jer har jeg virkelig troet på, men nu ved Du vist mere om det end jeg, jeg har vist givet Viggo Din adresse, at han kunde give hende den. Hør! Dette herre med Norgesrejsen og et besøg hos Dig er jeg bange for kun halvt bliver til noget, jeg håber nemlig nok at komme til Norge, men Hardanger har jeg opgivet, det bliver for tidsspillende og dyrt, Du ved vi Skovgaaarde ser på skillingerne, og det er meget billiger at se Dig i Din hjemstavn i Rosenvænget,

-2-

end at rejse til Norge og se på Dig der, der er Du jo dog indført selv om [?landet] behager Dig. Vær nu ikke gal i hovedet på mig. Vise Agnete rundt her, ja det er rart nok, men går ikke så tit på, for hun har 3 drenge og J.T. har været lidt dårlig, han er nu dog rask igen, ja har endog fået snue sammen med Peter, så næserne løber og sprutter og [?] den hele dag. Den 13de . i dag er jeg lige nu kommet hjem fra den længste tur jeg endnu har gået med Agnete. Den gik ud ad Agnrydvejen, lidt uden for Østrø for at plukke multer, vi fandt også nogle få, det er et fattigt multeår i år, siden gik vi hjemad igen i en bue langs Byasjø, forbi torpet på skoven, henimod enden af Smalasjø og så til gården. På vejen fandt vi to store malerklude, det var ufejlbarlig Gotschalks, de lå mellem de dejligste jordbær, og ved siden af stod en dejlig natlys. På markerne længere fremme var der de mest gulstrålende kurveblomster. Og vi var unge

-3-

glade gifte folk hele vejen. Boel sad hjemme og snød næse på drengene hele tiden" hun havde ingen ro" undtagen når de sov "så sødelig, så blødelig". Ja hade vi blot Dig med her, så havde vi så temmelig regeret her, i alt fald huseret, og det kunde vært sjov. Mon vejret hos Dig er blevet

bedre, her blæser de sådan hver dag, så jeg bliver ganske gigtisk. De fleste af de gammeltestamentlige fyre her oppe findes endnu, på [?Nappen] er der dog sket forandring, andre beboere, og de er nu atter døde eller i Amerika, kun en slægtning tilbage til at passe børnene. Alle de små her er jo blevet store. Og alle små træer er kommet i lømmelalderen og næsten alle store er væk, kun her ved gården og kværnen er som i gamle dage. Og nordskoven så temmelig og langs Smalasjø. Laurell fælder næsten ikke for her er ikke noget at fælde. Nu blæser det sammen til regn og nu er jeg så gal efter solskin. Vi er ved at sende 5 Hugorme til Zoogisk Have i Kbh. Drengene

-4-

er morsomme, Peter temmelig vigtig til tider rent spørgegal, hans bedste fornøjelse er at blive pladseret i en krybbe og titte ned til grissene. De små kalve holder han også af i den korte tid de lever mellem fødselen og spisebordet. Niels har malet en mark fuld af blomster hvide okseøjer, den er næsten hvid som sne meget paradisisk. Med hans kværn går det langsomt, Troldeskoven er endnu kun anlagt, i går fandt han et storartet Rensdalsk motiv nede ved kirken, de store træer i eftermiddagssol, og et andet, men det må være til et loftsmaleri, for man skal titte næsten lige op. Jeg slås med mit gamle ned fra Kullen, det kan blive godt endnu, jeg har andre gode motiver, men der er langt tilbage endnu. Hils nu Fru Konow mange gange fra os, Peter, Johan Thomas, Agnete og store Niels hilser. Din broder Joakim

Olav's Træker 12 Jul 1888

Kjære Cathrine!
Tak for brevet; jeg kan troste dig
med, at "lille Bæ" får ~~aldrig~~^{fortænder}
i overmunden, men hvis den får det,
så må du endelig ofre lille Bæ på
vennskabets alter og sende dets kranie
til Zoologisk Museum i Kbh. det vil
blive et kosteligt klenod.

Rygtet om Erik Hammers rejse til for
har jeg virkelig troet på; men nu ved du
vel nok om det, end jeg, jeg har vist
Norge sin advarsel, at han kunde give ham
den. Når: dith herre med Norgesrejsen
og et besøg hos dig, og jeg bang for han skal
blive til noget, jeg håber nemlig nok at
komme til Norge, men Hordal har
jeg opgjort, det bliver for tidspillende
og dyrt, du ved at Skovgaard er på
sketlingen, og det er meget billigere at
se dig i den hjemstavn i Rosenvæst,

ind at rejse til Norge og se på dig der,
der er du jo dog indført, dels om ellers det
behøver dig. Der er nu ikke gel. hvor det
så mig. - Vise Agnete rundt her, så
det er rent nok, men går ikke så tidligt, for
hun har 3 børn, og L.T. har været lidt
sørlig, han er nu dog rask igen, ja
har endog fået smule sammen med Peter,
så nasorne løber og sprætter og stikker den
helt ud. Den 13de Idag er vi ligesom kommet
hjem fra den længste tur vi endnu er gået
med Agnete. Den gik ud ad Åbyrød-
vejen, lidt udenfor Østervå for at plukke
muller, vi fandt også nogle få, det er et sælt
mullerår; siden gik vi hjemad i en bue langs
Bygø, forbi torpet på Skoven, hen mod
enden af Smalagø og så til gården. På vejen
fandt vi to store malkekøer, det var ufuld-
bærlig Gøttemalk, de lå mellem de dyrlige
jordbær, og ved siden af stod en dyrlig nællep.
På markerne længere fremme var der de
mest gulstråede kornblomster. Og vi var unge

glade giftte folk hele vejen, Dødt så fjemsme
og mist næsme på bringene hele tiden, ^{"kun havde ingen"} und-
tagen end os, så sødely så bløddely". Ja
hade vi blot dig med her, så havde vi så
temmelig roligt her, i alt fald huset, og
det kunde vist giv. Men vejret hos dig
er blevet bedre, her blæser det sådan her
dog, så jeg bliver ganske giftte. De fleste
af de gammeltestamentlige figurer her oppe findes
endnu, på Nappen er der dog det forandring,
andre beboere, og de er nu altet døde eller i
Amerika, kun en slægtning tilbage til at passe
Hønen. Alle de små her er jo blevet store.
Og alle små træer er kommet i Kommelstation
og næsten alle store er vokse, kun her ved
gården og Kvarnen er som i gamle dage.
Og nordkoren så temmelig og langt Smaløjse.
Laurill fælder næsten ikke, for her er ikke
nødt at fælde. Men blæser det stummen
til regn og nu er jeg så gal efter
solskin. Vi er ved at sende 5 thegomer
til Zoologisk Have i Kbh.. Dringom

er morsomme, Peter temmelig veltig
i tider rent spørgsel, hans bedste
forhjelpe er at blive pladsret i en
krybbe og titte ned til græssene. De små
kalve holder han ges af i den korte
tid de lever mellem fædselen og spisebordet.
Niels har malet en mark fuld af
blomster hvis oksejagt, den er næsten
hvis som ene, meget paradisk. Med
hans krum går det langsomt, Troldskoven
er endnu kun aflagt, går fandt han et
storartet Reussdalsk motiv med ved
kirken, de store træer i eftermiddags sol,
og et andet, men det må være til et Loft-
maleri, for man skal titte næsten lige op.

J skal med mit gamle ude fra kullen, det
kan blive godt endnu, jeg har andre gode
motiver, men de er langt tilbage endnu.
Mild nu fra Konaav mange gange fra os,
Otte, Johan Thomas, Agnete og store Niels hilsen,
D: brøder Jørgensen.